

LITERATURA STRAINA

Din literatura bulgară

O vilă lângă mare

G. P. Stamalov, a cărui năvălă a dăm mai jos, în traducere...

Soarele apăsese, când ei intrară în grădină. Dragul meu, spune-mi, oare există ceva mai puternic...

Marea. Aproape de farm se află parcul. În mijlocul lui o vilă înaltă cu terase, înecată în întregime în verdeață...

— Vino... vino să vezi marea de aci... ce splendoare! Și toate acestea sunt ale tale?... Ale noastre?... Uite colo...

— Aieule, oare și marea este a noastră? — Ea nu aparține nimănui. — Ea tăcu ofensată că marea nu este a lor.

— Așa a fost voința lui D-zeu. — Voința lui D-zeu! Și de ce nu întrebi din ce cauză a...

— De ce? — Mă întrebi? Nu poți să ghicești? S'au nu crezi? Eu l'am omorât! L'am otrăvit aci lângă această grotă...

— Și cum? — Cum? — Tu ești Lenuța... tu... tu ești mai frumoasă chiar decât dragostea...

— Ascultă draga mea, oare într'adevăr ești în stare să iubești un asasin? — Tăcere! Nici un cuvânt despre aceasta...

— Lino, o afacere foarte importantă. Nu mint, te rog. Întră în vilă, eu mă întorc numai decăt.

Un drum lung, drept, liber. Lina nu se vede — în locul ei în depărtare se vedea un punct negru, mic.

Inocentul în inocent și acesta se pierdu la orizont.

Din „Rainer Maria Rilke“

Es primii trandafir.... Mireasma lor se simte-abea, Cum simți un zămbet lin, ușor.

Eu simt cum în tăcerea serii cresc Ca un copac, ce crengile-și ridică Și-ași vrea cu totul să mă 'ntânuiesc...

— Și acum — să uităm tot ce s'a întâmplat aci și să plecăm — și mie îmi fac rău aceste locuri.

Sunt numai cel, care-ncepuse convolul Și darurile nu sunt pentru mine.

Singuri, singuri.... Unul poposește 'n celdalăt Și fleece cuvânt e-un cârâng înalt.

— S'a sfârșit! murmură el, — încă un mort viu! Și mecanic se îndreptă înapoi.

Din „Alexandru, falsul profet“

de Lucian

Lucian, e un scriitor grec, din secolul al II-lea după Christos. În „Alexandru“, povestește viața unui șarlatan de bălci...

Când fu timpul să înceapă, născoci următoarea șarlatanie: se duse în timpul nopții acolo unde, nu de mult, se săpăseră temelieile templului...

— A doua zi de dimineață, dădu buzna în agora, în pielea goală, numai cu un sorț aurit dinainte, și cu poșolul acela încovoiat în mână...

Tot poporul îl însoțea entuziasmat și nebul de speranțe.

NOTE

Două locuri rămase vacante la Academia Franceză, prin moartea lui Alfred Capus și Alexandre Ribot.

Teatrul parizian se îmbogățește cu o piesă a poetului Paul Fort intitulată „Les compères du rois Louis“.

Serbările pentru comemorarea lui Ronsard, cu prilejul împlinirii a patru sute de ani dela moartea sa.

Comitetul pus sub președinția lui Pierre de Nolhac, a hotărât o serie de conferințe, în jurul vieții și operii marelui poet.

*) După mitologie, mama lui Aesculap era Corona, Corone în grecește înseamnă „cioră“.